

רוזנבוים החזיר לבנק ישראל

13 מיליון פרנק

אחד הסודות הכמוסים ביותר של "בנק ישראל" מתפרסם עתה לראשונה. מסתבר כי הבנק הפקיד כספים לא רק אצל "בנק ארץ-ישראל-בריטניה" בלונדון, שם הפסיד 30 מיליון מרקים גרמניים, אלא בבנקים נוספים מסוג זה. בניגוד לקודמו של משה זנבר, נגיד "בנק ישראל" הקודם דויד הורוביץ, רדף זנבר אחר הרווחים ולא הקפיד ביותר על מקורם, הפקיד את כספי המדינה שהוא אחראי עליהם, בכל בנק המשלם ריבית גבוהה.

כך החזיק "בנק ישראל" ב"בנק אינטרנשיונאל קרדיט" בנק של טיבור רוזנבוים, סכום של 13 מיליון פרנקים שווייציים כפיקדון קבוע. באמצע ספטמבר 1974 נודע לזנבר, מפינחס ספיר, כי מצבו של הבנק של רוזנבוים מחמיר, והוא חשש כי הוא יפסיד את הפיקדון. היה זה זמן קצר לאחר ההפסד של 30 מיליון מרק ב"בנק ארץ-ישראל-בריטניה", ורק זה היה חסר לנגיד. הוא הרים טלפון, דיבר אישית עם טיבור רוזנבוים בהונגריה, שפתם המשותפת, הבטיח לו הרים וגבעות, רק שיחזיר את הכסף ל"בנק ישראל".

לא ברור מה השפיע על רוזנבוים, האם ההונגריה או התחנונים וההבטחות של זנבר לעשות למענו. על כל פנים, הכסף הועבר חזרה ל"בנק ישראל", וברור כי זנבר לא עשה דבר למען רוזנבוים. אסור להבטיח!

כל הפרשה יכולה לצוץ עכשיו מחדש בשווייץ, בחקירת המפקח מטעם בית המישפט. לפי החוק אסור לגוף הנתון בקשיים להעדיף נושים, והחזרת הפיקדון של "בנק ישראל" היא קיפוח חלקם של הנושים האחרים של הבנק, שיקבלו עתה פחות כסף.

שאלה נוספת היא, מדוע לא טרח זנבר להזהיר מוסדות כספיים ישראלים אחרים, כמו משרד הביטחון למשל, על הסכנה הצפויה לכספיחם המופקדים אצל רוזנבוים בשווייץ? אבל אחרי הכל, אדם קרוב לעצמו.

הרבנות מעודדת תעשיית החזירים

בשר-החזיר, שהוא מקור נכבד לסטיי קים, מי-30 לירות הקילו ל-45 לירות הקילו. התייקרות זו, ב-50 אחוזים בת מורה למגדל, הביאה מייד להשקעות גדולות, כדי להכפיל ולשלוש את כמויות בשר-החזיר שתוצענה לשוק.

כך גורמים הרבנים להגדלת תעשיית החזיר, והכל בשם-שממים.

צחוק הגורל, אבל דווקא הרבנות היא שית מעודדת עתה את גידול החזירים בישראל. קשה להאמין? עובדה.

הרבנות, כידוע, אינה מאשרת יבוא ריב-עייבקר מפורקים מחו"ל, אם הם כוללים את חלקי-הבשר של חמש הצלעות העל-יונות. הרבנות טוענת, כי בשר צלעות אלו טעון ניקור מיוחד, וכי האיטליאים אינם מנקרים, ולכן אין להביא את הבשר כולו. בדיבד, אגב, מאשרת הרבנות יבוא בשר כזה, אבל לא מפורק, בצורת רבעים. היא גם אינה יכולה להתנגד ליבוא הבשר המפורק על כל הצלעות, עבור צה"ל.

מכיוון שלא ניתן לייבא בשר זה מחמש הצלעות העליונות, נוצר מחסור המור בבשר לסטייקים, המצוא בצלעות המוח-רמות. מייד החלה עלייה מסחררת במחירי הבשר הטרי, למגניתי-ליבם של מגד-לי ההודו והעופות, שכבר דורשים העלאת מחירי המינימום המובטחים להם על-ידי הממשלה. הם תובעים כי המחיר המובטח טח לקילו עוף יהיה 7.33 לירות לעומת 6.65 כיום, ולקילו הודו 8.60 לירות, לעומת 7.65 כיום.

אולם מעשי הרבנות הניבו פרי במקום אחר: תעשיית בשר החזיר. תעשייה זו, המגדלת כ-30 אלף טון בשר לשנה, נמצאת כולה במחלת, כאילו אינה קיימת. ללא פיקוח וטרינארי וממשלתי כלשהו. יחד עם מעשי הרבנות עלו גם מחירי

זנבר הוזמן להרצות על-ידי בל"ל בשווייץ

ראשי "בנק לאומי" בציריך הזמינו את ראשי המוסדות הפיננסיים בארצם לבוא ב-5 ליוני, לשמוע את הרצאתו של נגיד בנק ישראל משה זנבר. הנגיד חזר זה-עתה מסיוור מקיף באוסטרליה. ורק הצ-ליח להדוף את גל התביעות המאיים לחסל את הקריירה שלו, וכבר הוא יוצא שוב לחו"ל, כמי שרוצה להרוויח מה שיותר מתפקדו. זנבר יוצא לשווייץ לכנס בנקאים בינלאומי בשליחות בנק ישראל ועל חשבון הבנק.

בואו של זנבר לשווייץ, בעיצומה של האינפלציה בישראל, שוב ירחיק אותו משר-האוצר ומן הצורך לבקר את המדיניות הכלכלית של רבינוביץ. לאחר שמדור זה היה הראשון שפירסם את הפסדי "בנק לאומי" בצרפת,

עסקי המחחרת

של אשר ידלין

ואמנון ברנס

מה לקופת-חולים של ההסתדרות הכללית ולשארם-אשייך? ליתר דיוק, מה להם ולהקמת מלונות שם? האם חברי קופת-חולים זקוקים לשארם דווקא, כדי להבריא? וזאת, אחרי שקופת-חולים קני-תה לאחרונה בתי-מלון רבים כליכך ברח-בי הארץ. אז למה הם רצים לשארם, ולמה אשר ידלין מה משתקק לעזור לאמנון ברנס, שחברתו "דיילין", הסי-תבכה בקשיים באמריקה?

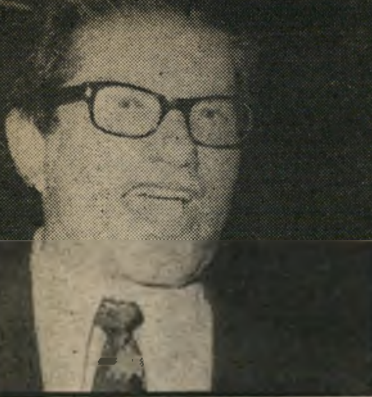
סיפור-המעשה פשוט: אמנון ברנס הקים מלון בשארם-אשייך, בהשקעה של כ-2.8 מיליון לירות. ההשקעה לא היתה מוצלחת, המלון נוהל בצורה גרועה והוא נסגר לאחר שצבר הפסד שוטף גדול, נוסף על החוב בן 2.8 מיליון הלירות ל"חברה-לפיתוח-מיפעל-תיירות". למלון לא נמצא כל קונה. כלומר, אם ברנס היה משלם לקונה רציני, היה זה מוכן אולי לקחת את העסק ללא החובות, בשביל הקרקע. אבל גם כזה לא נמצא, וברנס נתבע לשלם את הכסף — ו-2.8 מיליון לירות, הם גם היום כחצי-מיליון דולר. זהו סכום שאיש אינו אוהב לשלם, ובעיקר לא אמנון ברנס, שמשכורתו קו-צצה באורח ניכר על-ידי ההנהלה החדשה של "דיילין".

מה עשה אמנון ברנס? פנה לחברים. והנה, אשר ידלין הוא כזה בנאדם שעוזר לחברים. אבל לא לכולם. יש למשל אחד שיש לו כמה בתי-מלון, ושעור לידלין לנסוע לאמריקה ולהפסיד קצת כסף ב-לס-ווגאס, אבל כאשר הוא פנה לידלין וביקש עזרה, התברר כי ידלין לא שומע כליכך טוב. אבל כשברנס פנה אליו, הת-נהג ידלין אחרת. ברור כי העיסקה נעשתה עם ברנס באמריקה, וידלין נסע לשם — עדיין לא ברור על חשבון מי. פירטי העיסקה, כפי שדווח עליה ל"חברה-לפיתוח-מיפעל-תיירות", הם בערך כך:

ברנס אינו מוכן לשלם את חובותיו ל"חברה-לפיתוח-מיפעל-תיירות". הוא גם אינו מעוניין להפסיד את הכסף. מה עשה? תרם תרומה של מיליון לירות לקופת-חולים במחוז הנגב. התרומה נוכתה מהכ-נסותיו באמריקה, ועלתה לו פחות מחצי-כנגד זה תקנה קופת-חולים של ידלין את המלון בשארם, תשלם במקום ברנס את החובות לממשלה. ברור!

ובכן, מה פתאום ישחרר ידלין את ברנס מחובות של 2.8 מיליון לירות, תמורת תרומה של מיליון אחד? קצת מוזר, לא? ומדוע אין איש בקופת-חולים יודע על תרומתו של ברנס לקופת-חולים בנגב?

ככל תנועג לידלין, הוא מנסה לטשטש את הצלתו של ברנס בדרך הבאה: הוא יקנה את המלון בשארם-אשייך, ישלם

מוזכ"ר ידלין

מנהל ברנס

רוחצת יד

עם הרכישה 1.4 מיליון לירות ל"חברה-לפיתוח-מיפעל-תיירות". אחר-כך ישיקע עוד כסף במקום, בהקמת דרי-אוכל גדול ו-60 חדרים. ההשקעה החדשה תהיה 3.2 מיליון לירות. יחד עם רכישת החובות של ברנס, יעלה הסכום ל-5 מיליון לירות. "החברה-לפיתוח-מיפעל-תיירות" תלווה 60% מסכום זה ריבית של 8% ללא הצמדה, וידלין ישלם לחברה את המח-צית השנייה של החוב, שנה וחצי לאחר ההרחבה.

עסק כולו מתעכב, כי ידלין רוצה להחזיר את ההלוואה לחברה לאחר 14 שנה, ואילו החברה רוצה פחות זמן. אולי יש למישהו הסבר מדוע מכניס ידלין את קופת-חולים לכל העסק הזה? למה הוא רוצה להציל את כספו של ברנס עבורו? למה הוא מסבך את קופת-חולים בעניין? והאם יש — או אין — תרומה של ברנס? יש רק לקוות שמבקר-ההסתדרות ינסה להשיב על השאלות.

נפתח "גני שולמית" בים-המלח

מכון רמואי, אמבטיות-בוץ, אולמות קול-נוע ואירועים, ושיטחו הכולל תבנוי הוא 16 אלף מ"ר. פתיחת המלון תהיה את הלחץ של הזמנת מקומות-לינה למברי-אים בים-המלח, שם שייכים מרבית המ-לוונות לקופת-החולים של ההסתדרות.

השבוע ייפתח מלון "גני-שולמית" בים-המלח. רשת "גני-שולמית" שייכת לאיל-המלונות והבנייה בצלאל מזרחי, והיא כוללת מלונות באילת ובאשקלון. המלון החדש הוא בן 250 חדרים, והושקעו בו 29 מיליון לירות. הוא כולל בריכת-שחייה,

1974 היה 217.1 מיליון פרנקים שוויי-צים, לעומת 295.8 מיליון פרנק בשנת הקודמת. הפיקדונות היו בשנת 1974 25.3 מיליון פרנקים, לעומת 31.3 בשנת הקודמת. הרווח השנתי של הבנק לפני מס לשנת 1974 היה רק 484.8 אלף פרנק, לעומת 2.5 מיליון פרנקים בשנה הקוד-מת! ברווח כזה על המחזור, הרי הבנק הרוויח כחצי-אחוז בלבד! הבנק אינו מחלק השנה דיבידנד, לעומת השנה ה-קודמת, שבה חילק דיבידנד בסך 1.65 מיליון פרנקים שווייציים.

אשר אומתו כאשר במאזנו השנתי הפריש "בל"ל 14 מיליון לירות להפסדי הבנק הצרפתי שלו, מגלה עתה מאזן הבנק בשווייץ דברים מדהימים. האיש הקובע בבנק השווייצית הוא ד"ר ג. ווייסקוף. בדיברי התוספת למאזן מעיר יושב-ראש הנחלתו, ארנסט לה-מן, כי הבנק הקטין את עסקיו במידה רבה, בעיקר בתחום מטבע זר ורכישות ניירות-ערך על חשבון הבנק. לכן ירד היקף המאזן, וכן הרווח הריאלי. המאזן עצמו מגלה כי היקפו לסוף